

DRUŽINA JAZBORSKIH

(Za "A. D." prestavil M. U.)

Seveda, le priprost podeželski motiv. A kaj govore očesu večaka barve na tej sliki!"

Teta Doroteja je pobesila ročno delo ter strme prisluškovala predse. Nenadoma sta kanili iz njenih oči dve veliki solzi. Nastal je molk, da je bilo čuti edinole pljuskanje vodometa. Ta nenadni molk je zbudil Alberta iz čitanja. Začuden je pogledal ter pobesil časopis. In sedaj je opazil tetine mokre oči in nje razburjenje. "Teta Doroteja! Kaj pa je?"

Gospodična Deteljeva je nenadoma dvignila obraz. Skozi beli puder sta šli dve brazgotini, ki pa sta se začeli zopet zakrivati. Tiho, trepetajočih ust, je dejala: "Tako me je ganilo. . . ta ljubezen gospoda Rodeta do svojega učitelja. . . to je lepo!" Njene plašne oči so pogledale mladega umetnika. A še druge oči so ga gledale, dvoje velikih, svetlih oči.

Rode je postal zmeden. "Na moj račun pripisujete, kar je

edino Ivičeva zasluga. Ko bi ga poznali. . ."

"Ali ga nisi še nikdar videla?" je vprašala Kitty.

"Ne!" In obotavlja se, dočim je pobrala zopet delo, je dostavila gospodično pl. Deteljeva: "Priznavam. . . ker ga tako kot umetnika obožujem, bi me izredno zanimalo, ko bi ga tudi osebno spoznala."

"Ah, tako? Ves čas ste govorili o profesorju Iviču?" je dejal Albert, otrsel pepel raz smodko ter se okrenil k teti Doroteji. "Ako ste radovedni. . . tedaj si predstavljajte gospoda Rodeta za kakih petindvajset let starejšega, pa boste imeli približno pojem, kako profesor Ivič izgleda."

"To sličnost ste tudi vi že opazili?" je vprašal Rode, vidno razveseljen Albertovih besed.

"Seveda. Že tedaj sem postal pozoren nanjo, ko sem vas spoznal. Govoril sem tudi že o tem z Ivičem. Je pač kaj izreden fiziološki pojav."

Gospodična Deteljeva je dvignila oči ter plašno motrila Rodetov obraz. "Ali ste s profesorjem Ivičem v sorodstvu?"

Albert se je zasmel. "Potem bi bila stvar pač enostavna, kaj?"

Sedaj je postala tudi Kitty radovedna. "Ali ni to kaj čuden slučaj?"

"Je in ni," je dejal Rode. "Pred leti ta sličnost ni obstojala. Pojavila se je šele med

časom, ki sem ga preživel z Ivičem skupaj. Midva sva se že večkrat nad tem pojavom čudila ter tudi že poizvedovala, da-li nista morebiti najini družini v kakem oddaljenem sorodstvu. A nisva mogla najti nobenega sledu, čeravno sva prebrskala krstne in družinske knjige moje in njegove fare celo do srednjega veka skoro. — Ivič je hrvaškega pokolenja, a jaz sem Gorenjec. Tako je ta podobnost pač drugega izvora. Slučaj me je spravil na Ivičev pot. Menil je, da sem nadarjen ter me vzel k sebi. Sedaj živim že delj časa z njim kakor njegov mlajši brat. Ne samo zmožnosti, tudi vse mišljenje in občutke je v meni obudil Ivič. V duševnem pogledu je iz mene napravil svoj lasten odtis. In pri tem sožitju je moralo priti samo po sebi, da sem prevzel od njega tudi nekaj zunanosti, nekaj njegovih kretanj, posebno pa način govorjenja. . ."

Kitty je zmajala z glavico. "Ali je to mogoče?"

"Seveda!" je odvrnil Albert. "Saj imaš tu pred seboj živ dokaz. Tak pojav se pokaže večkrat tudi pri možu in ženi. . ."

"Ampak, Albert, ali naj bo to dokaz? Gospod Rode in gospod Ivič vendar nista poročena."

Sedaj so se vsi štirje zasmeli. Celo teta Doroteja se ni mogla pri resnosti, s katero je prinesla Kitty ta vzkliz na dan, vzdržati smeha. Medtem ko so se smejali, je prinesel Fric neko pismo za Alberta. Očividno je poznal pisavo na zavitku ter je je takoj odprl. Ko pa je čital, so se njegove poteze v obrazu zopet pomirile.

"Kdo je prinesel to pismo?"

"Neka deklica," je odvrnil Fric. "Ne poznam je."

"Recite ji, naj počaka. Napišem takoj odgovor." Položil je roko na Rodetovo ramo. — "Kajne, dragi prijatelji, oprostili boste. . ."

Kitty je vstala. "Albert? Saj vendar nisi dobil kakega uveščnega poročila?"

"Ne," Albert se je izognil sestrinemu pogledu. "Nek moj klient, ki stanuje v hotelu ob jezeru. . . me vprašuje za nasvet: Oprosti!" Šel je v hišo.

Tudi gospodična pl. Deteljeva je vstala. Predlagala je izprehod po parku. A Kitty je imela druge načrte, ki jih je znala tudi uveljaviti. Par minut kasneje je bila že na pokošeni trati napeta mreža in dočim je teta Doroteja sedela s svojim ročnim delom v senci

lipi, so po solnčnem travniku letele bele in rdeče žoge. Rode se je izkazal pri igri tako slabega, da mu je Kitty kmalu smeje se zaklicala: "Nu, čujte, gospod Rode, upam, da slikate bolje, nego pa igrate tenis! . . . Kajti sicer izgleda kaj slabo z vašo nesmrtnostjo!" Zbral se je, kolikor je mogel, a njegova pozornost ni trajala dolgo. A bila bi tudi prevelika zahteva, naj obdrži svoje oči na žogah, ko pa je tam preko bela, smejoča se postavila skakala sem in tja. Izguba na Rodetovi strani je rasla in rasla, medtem ko se je z vsakim njegovim zagrešenim udarcem večelo Kittyno veselje. Prihod slugi, ki je prinesel pismo za Kitty, je prekinil igro.

"Zame?" se je začudila ter si popravila zmršene kodre s čela. "Mar danes ves svet piše nam? Najprej Albertu, sedaj pa meni?"

"Pismo je prinesel stari Mohor."

"Od papana?" Raket je završal v travo in Kitty je stekla proti slugi. Medtem, ko je pisimo odprla, je stopil Fric h gospodični Doroteji. Prišel je Mohor z naročili od gospoda grofa ter bi rad govoril z milostivo gospodično. Teta Doroteja je pohitela v hišo — naročilo gospoda grofa Jazborskega ji je vedno delalo preglavico in povzročalo skrb in strah.

Kitty je pismo, ki je bilo pisano z grobimi potezami težke in nabrekle roke, kaj kmalu prečitala — kar je imel grof Jazborski svoji hčeri po štirih mesecih odsotnosti sporočiti, je bilo opravljeno v par vrstah — in naglo se je morala okreniti v drugo smer, da prikrije pred Rodetom svoje razočaranje. On pa je bil že opazil bolesten obraz nje izraza ter ji sledil h klopici.

Medtem, ko je tiščala zmečkan pismo v žepu, je pogledala Rodeta ter razumela njegov skrben, vprašujoč pogled. "Ah, nič pomembnega," je dejala in stisnila ramena. "Tako sem se veselila papanovega prihoda, a žal nima še časa zame. Da, zelo je zaposlen!" Vzdihihla je in sedla na klop, strmela predse ter grebla s čevljkom po gladkem pesku.

Med tem kratkim molkom je nenadoma sem od hribov prišel glas, kakor zamolklo lahno grmenje — bil je to zamolkol odmev strel, ki jih je oddal grof Jazborski na gamze. Kitty je dvignila počasi svoje mokre oči ter gledala v daljavo. "To je bil strel! Morebiti ga je pogodil?" Težko je dihala, vstala ter stisnila pesti ob senici, kakor da hoče s silo potlačiti nemir v svoji notranjosti. Celo smejeti se je skušala. "Pridite, gospod Rode, ne dajva se motiti. Nadaljujva z igranjem!" Hotela je nazaj na trato. Ko pa je hotela huškati mimo njega, se je nenadoma zapel njen pajčolan ob gumb njegovega rokava. "Ah, moj Bog!"

Rode je skušal jetničo oprostiti, a njegova roka se je tresla in mesto, da bi bil trak razrešil, ga je še bolj zamotal. Nekaj časa ga je Kitty smehljaje se gledala, nato pa je odinila njegovo roko. "Nu, tako izvežbanost prikazujete, da je kar ganljivo! Nu, pustite meni, vi imate tudi eno samo roko prosto. . . a prosim, stojte pri miru!" Pričela je s svojimi nežnimi, rožnati ročicami odpletati, a stvar ni šla tako gladko izpod rok. Da bi natančneje videla, se je sklonila naprej in Rode je čutil njeno toplo sapo na svoji roki. "To pa je vendar. . ." sedaj je postala nestrpna, "ali naj se res več ne rešim od vas?" Dvignila je glavo, da si popravi kodre, ki so ji silili v čelo, in tedaj je videla njegov resen obraz in srečala njegov pogled. Smejala se je, kakor bi bila začudena, a istočasno je tudi rdečica zalila njena lica. Hitro je prišla čipke

z eno, a Rodetov rokav z drugo roko — in kar ni hotelo uspeti zlepa, je uspelo s silo. "Nu, tedaj, vendar!" Hitela je za mrežo ter pobrala svoj raket s trave. A že po par zamahih je zmajala z glavo. "Ne veseli me več. Pridite, gospod Rode, raje vam pokažem park." Medtem ko sta šla po s peskom posuti poti, je utrgala rožo ter dejala: "Povejte mi kaj. Karkoli hočete. . . o profesorju Iviču ali o samem sebi? Ali ste že kdaj slikali kako veliko sliko?"

Rode se je smehljaj. Prišel je pripovedovati o svoji veliki nameri, povedal ji, kako si je vso stvar zamislil ter tudi omenil, da bi na sliki, o kateri je bil prepričan, da bo krona njegovega uspeha, tvorila osredje ona, na rokah lepega lovca. Ko pa je končno Rode prišel do tega, da bi svojo prošnjo izrazil v besedah, mu je skoro odjedal glas.

A Kitty je razumela. Žarečih oči ga je pogledala ter položila svojo roko na njegovo. "In Albert, pravite, že ve o tem? In soglaš?"

Rode je pokimal. A iz vsega njegovega obraza je odsevalo veselje.

"In ste res prepričani, da bo ta stvar nekaj tako velikega, nekaj tako izredno lepega?"

"Čutim, da bo. . ."

"In brez mene sploh ne bi šlo?"

Odkimal je. "Potem vendar moram! . . . Kdaj pa naj začneva?"

Sem med drevesi se je oglašil nenadoma glas tete Doroteje: "Otrok, dete moje, kje si vendar?"

"Tu!" se je glasil jasni odgovor. In Kitty je navdušeno prišla gumb njegovega rokava: "Pridite! Sedaj se pogovoriva o stvari še s teto Dorotejo."

Ko sta šla mimo gradu, je ugledala Kitty, da je okno Albertove sobe odprto. Zaklicala je: "Albert, ali še nisi gotov?" Albert se je prikajal ob oknu s peresom v roki. Smeje ji je pokimal in dejal: "Še par minut samo."

"Le požuri se! Imamo se pogovoriti nekaj zelo, zelo važnega!" In tedaj je že izginila za vogalom.

Albert je zopet segel za pisalno mizo in naglo je brzelo pero po papirju. Ko je potem zapril pismo ter stopil po stopnišču v vežo, se je dvignila s klopi čakajoča deklica. Prijazno ji je pokimal ter dejal tiho: "Izroči pozdrav damama. In povej jima, da pridem še prej, ako mi bo le mogoče."

Stopil je na verando ter šel za hišo. Na trati sta bila Kitty in Rode v napeti igri. Na klopici je sedela teta Doroteja, ki je nerodno vstala, ko je stopil Albert okoli vogala. Razburjeno je hitela k njemu, se oprijela njegove roke ter ga vlekla proti verandi.

"Pomagajte mi, prosim vas, za božjo voljo, morate mi pomagati!"

"Kaj se je zgodilo?"

"Ne morem si obrazložiti, kako je sploh mogoče," je jecljala, "ampak pomislite, dovolila sem, da me sme slikati."

Albert se je smejal. "Teta Doroteja. . . vendar. . ."

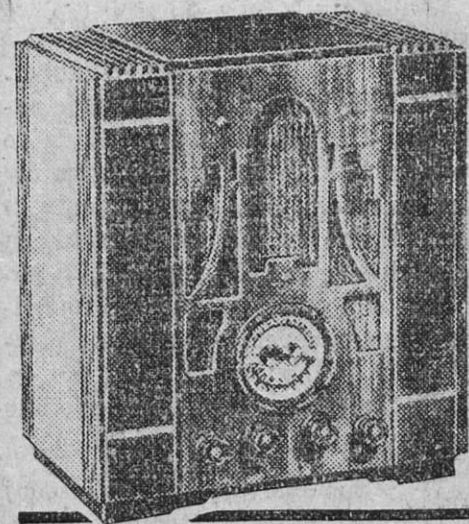
Zalostno ga je gledala. "Bil je tako srečen, tako navdušen. . ."

"To sta dva vzroka, katerih niste hoteli danes opoldne pustiti veljati. A sedaj. . ."

"Sedaj morate vi zabraniti. Morate!"

"Jaz? Kako je to mogoče? Moje dovoljenje je dobil že včeraj, kako naj ga sedaj prekličem? Docela sem se zanesel na vas. Na, tetica, vi ste res pravi junak! Kam se je le skrila levja srčnost, s katero ste hoteli braniti Kitty?" (Dalje prihodnjič.)

ATWATER KENT RADIO

This amazing new compact radio made by Atwater Kent has the power of a giant. It brings in stations from half-way around the globe.

Only one of the great values Atwater Kent offers in up-to-the-minute radio. Let us demonstrate how much pleasure a new 1935 radio can give you.

New 1935 Model 145

\$39.90

FRANK ČERNE

6401 St. Clair Ave.

Henderson 0465

V SLOVENSKEM NARODNEM DOMU

NAZNANILO IN ZAHVALA

Zalostnega in strtega srca naznanjamo sorodnikom, znancem in prijateljem žalostno vest o veliki in težki izgubi naše preljubljene hčerke in sestrice

Emily Patricia Železnik

ki je tako nenadoma zaprla svoje mile, ljubljene oči in nas zapustila za vedno dne 22. oktobra 1934, v starosti 27 mesecev. K preranemu večnemu počitku je bila položena na Calvary pokopališče dne 26. oktobra 1934.

Velika in iskrena dolžnost nas veže zahvaliti se vsem, kateri so nam toliko dobrega storili ob času te nesreče. Najlepša hvala gre tetam od hčerke, Karolin in Mary Kašič in družini Dolence iz 63. ceste, ki so nam bili na razpolago ob času boleznih naše hčerke. Prisrčna vam hvala za vso postrežbo in trud. Lepa hvala Franciški Jeršin in družini za vzorno nam postrežbo in red ob času teh žalostnih dni. Prav lepa hvala vsem, kar so nam kolikor toliko dobrega storili.

Hvala vsem, ki so prišli pokojno pokropiti, ki so pri nji čuli in jo spremlili na njeni zadnji poti na pokopališče.

Naša velika in srčna dolžnost je zahvaliti se za številne vence, ki so krasili nežno hčerko na mrtvaškem cdu in sicer za krasen ter velik vене od sočedov in prijateljev iz 63. ceste in Orton Ct., od botrov Mr. in Mrs. Andrej Železnik, družina Frank Železnik, družina Theresa Kašič, teta Karoline Kašič, družina Anton Kašič, Mr. in Mrs. Mike Kašič, Cicero, Ill., družina Anton Kastelec, družina Mike Vičič, Mr. in Mrs. Joseph Jeršin, Mr. in Mrs. Frank Fores, družina Anton Anžovar, Mr. in Mrs. Johan Vogel, družina Mr. in Mrs. Steve Grevech, Mr. Mike Sopar, Miss Mary in Viča Leskovec, družina Mr. in Mrs. Joseph Uršič, Speh bratje, Lamson & Session Co., American Can Co.

Srčna hvala vsem onim, ki so dali svoje automobile brezplačno za zadnje spremstvo naše preljubljene hčerke in sicer: A. Kašič, F. Cerkenik, Joseph J. Dolence Jr., Speh bratje, D. Deskleva, R. Simončič, J. Flašman, F. Placar, A. Brezovar in Josip Kral (E. 67th St.).

Lepa hvala dečkom, ki so nosili krsto iz hiše žalosti v cerkev in potem na pokopališče. Lepa hvala Father Ponikvarju za opravljene molitve v cerkvi. Lepa hvala Frank Zakrajšku za izvrstno urejen pogreb.

Če se je pomotoma izpustilo kako ime, naj bo tudi istim pri-srčna zahvala.

Ti, ljubljena naša hčerka, ki si srčno objkovana od svojih ljubih tukaj na zemlji, veseli se med angeli pri svoji službi v nebesnem raji in prosí za nas pri Bogu, da pridemo enkrat za Teboj. Saj križ nam sveti govori, da snidemo se vsi nad zvezdami.

Zaljubljeni ostali:

JAČOB, oče; ROSE, mati; JACKIE, bratec.

Cleveland, Ohio, 15. decembra 1934.

Pristopite k Slovenski Dobrodelni Zvezi
Naročite se na dnevnik "Ameriška Domovina"

Brazis krojači

se sedaj nahajajo v novi trgovini in v novih prostorih

NAŠ NASLOV JE

6924 ST. CLAIR AVE.

Oblike, vrhnje suknje in zimske suknje naredimo po meri po zmerni ceni **\$21.00** Najfinejše volneno blago in delo

"Mill End" hlače narejene po meri **\$3.75**

NE POZABITE NOVEGA NASLOVA

PRIPOROČILA ZA BOŽIČ

FULL FASHIONED CHIFFON NOGAVICE

po

59c

BLUZE. **\$1.00** in več
EVENING BAGS. . . **\$1.00** in več
ROKAVICE. **79c** in več
SCARFS. **59c** in več
SILK KIMONAS. . . . **\$2.95**
TERRY CLOTH ROBES. **\$2.95**

SILK SLIPS, CHEMISE, STEP-IN SETS **\$1.00** in več

PAJAMAS

(Silk, balbriggan, corderoy, terry cloth, velvets)

PANDORA BOXES. . . **\$5.00** in več

Grdina Shoppe

6111 ST. CLAIR AVE.

VSA DARILA V BOŽIČNIH ZAVOJIH